

[Holger K. Nielsen]

havde gjort det samme, men det var kun os, der gjorde det. Hovedprincipperne i dette er, at vi skal sige nej til Den Økonomiske og Monetære Union, den fælles forsvarspolitik, unionsborgerskabet og den såkaldte overligger, som sammenfatter Traktaten i en unionsmålsætning. Vi tilkendegav samtidig, at vi er villige til at drøfte konkrete ændringer af Romtraktaten, som giver mere demokrati, bedre miljø og større åbenhed.

Vi vil meget stærkt opfordre alle partier til at gøre sig tilsvarende overvejelser om en dansk linje, som på den ene side respekterer nej et og på den anden side sikrer en fornuftig aftale om Danmarks placering i det fremtidige Europa.

Nej et til EF-unionen var ikke et nej til verden. Der er brug for globalt udsyn som aldrig nogen sinde før. Derfor var FN-konferencen i Rio om miljø og udvikling af allerstørste betydning. Riokonferencen viste, at der blandt de rige lande er ved at opstå en modsætning mellem USA på den ene side og andre i-lande på den anden, og den viste, at der er brug for et vestligt modspil til USA.

Den amerikanske holdning til de globale uligheder og miljøproblemer er både oprørende og amoralsk. Kan noget fornuftigt menneske forestille sig, at ulandene i længden vil finde sig i en situation, hvor de holdes i yderste fattigdom? Tror nogen på, at de globale miljøproblemer kan løses, uden at det får konsekvenser for levestandarden i den rigeste del af verden?

Jeg vil ikke påstå, at den vesteuropæiske holdning på Riokonferencen var flatterende, men der er under alle omstændigheder behov for, at den europæiske indsats i disse spørgsmål bærer præg af ansvarlighed både i forhold til miljøet og i forhold til globale uligheder, og at denne ansvarlighed anvendes til et pres imod den amerikanske uansvarlighed. Vi kunne godt have ønsket os en større dansk kritik af USA, men har på den anden side bemærket, at den danske regering sammen med andre nordiske lande førte en heroisk kamp for større pengeoverførsler til ulandene.

Så til den hjemlige situation. Som bekendt kan den nuværende statsminister til september fejre 10-års-jubilæum. Det fremgik både af statsministerens egen tale og af den konservative ordførers tale. Almindelig høflighed tilsiger vel, at man i en sådan situation gratulerer,

og det skal jeg så gøre, men dog med en bemærkning om, at statsministeren har siddet der 10 år for længe, og det sker med et håb om, at der snarest kommer et regerings skifte i dette land.

Tamilsagen og andre skandalesager vidner ikke om nogen imponerende moralsk styrke. Politisk har regeringen længe været svag, og nederlaget ved EF-folkeafstemningen kan vel ikke siges at have styrket den. Regeringen bryster sig af, at Danmark har en stærk økonomi, men det er vel ikke imponerende, når arbejdsløsheden konstant overgår sig selv. Den seneste melding fik vi i mandags fra Danmarks Statistik, og den viste, at arbejdsløsheden nu er oppe på 307.000 på trods af forventninger om, at det ville gå i den modsatte retning. Og det er karakteristisk, at finansministeren løbende har nedjusteret forventningerne til den vækst, der igen skal sætte gang i beskæftigelsen.

I det folketingsår, vi nu tager afsked med, har vi i SF forsøgt at bruge vor indflydelse maksimalt. Vi er utilfredse med den nuværende regering, men ønsker ikke at sidde sure og passive på sidelinien. Vi deltog længe i finanslovforhandlingerne, men kunne i sidste ende ikke stemme for, i første række på grund af asociale nedskæringer og en mangelfuld indsats i forhold til arbejdsløsheden. Vi deltog i det brede forlig om efterlønnen, vi har medvirket i nødvendige omlægninger af afgifterne og deltog senest i det såkaldte aktiveringsforlig, som blev endeligt vedtaget i går. Vi fandt bestemt ikke forliget uden problemer, men efter vor mening er arbejdsløsheden så stort et problem, at alle gode kræfter må sættes ind på at afhjælpe den.

Vi agter til efteråret at fortsætte den aktive linje. Det er vor hensigt at deltage aktivt og konstruktivt i både finanslovforhandlinger, forhandlinger i kølvandet af det såkaldte Zeuthenudvalg og forhandlinger om en skattereform. Zeuthenudvalgets rapport er ikke kommet endnu, så det er svært at kommentere den, men allerede nu vil jeg godt advare imod den vildfarelse, at årsagen til den store arbejdsløshed ligger i dagpengesystemet. Vi er ikke imod ændringer i dagpengesystemet, men det er ud fra en opfattelse af, at det nuværende system er alt for bureaukratisk og umyndiggørende.

Vi er til enhver tid villige til at diskutere afbureaukratisering med alle, der ønsker det. Vi